

– Prandesailjom leske večemda.

– Me trebva te xav, te probinav katar o buko leske, davkha rom tuke nanašti te ovel to rom. Ov xaljas amaro životos. Me ekvašune narodos xaljas, thaj akana tu keres tuke katka so manges lesar.

– A be prigotvingjan li o kaces be, močšo?

– Va, baba.

Gelo ko kaces, mangel jekh kaca, smučingjas. Gelo okoja da kaca smučingjas.

– Ei, phenla, phergjas len phenla, tuka da vidiš, so sposobno rom, be. Kakva e taja rabota – phenla, be?

E rakli dikhel večem kaj mangel te pogubinel les, ka xal les, phenel:

– Kajka rat prigotvine tut kaj ka našas. Žas amenge paš te dadeste. Aide barem trebva te našas za te na pogubinel tut mo dad. A ža, pa me pa trebva te keras ačuka kaj trebva te našas, aide, aide.

– A ka zanakas.

– Tasja trebva te našas te počninas te našas.

– Sar ka ačšol davkha našiba?

– Xm, ka lav tut manca phenla, kerav tut suvjate thaj me našav, man si phaka, me ka urjav na sekate kate mangav, ov kate ka resel amen, thaj kana ka žanel ov kate sinjam. Mange planines salka bukja na treben me phenla, lav tut manca thaj tu kate phenes othe ka žas, ingales man paš te dadeste, te thagaripnaste, paš tere thagaresti, othe ka živinas amenge po šukar nanaj koj te mudarel da amen, ka živinas.

– Ovel li?

– Ovel.

I rakli kerel les suvjate thogjas les peske pi brekheste. Fyr-r-r garavdili andaro oblakja, kato gravdili večem ando oblakja. Lakoro dad phenla.